

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 12. november 2015, modtaget i Advokatnævnet den 13. november 2015, har Advokatrådet indklaget [indklagede], [bynavn], for

Forhold 1

at have tilsidesat advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 127, jf. klientkontovedtægtens § 18, jf. § 1, stk. 3, jf. stk. 1, § 2, stk. 4, og § 6, ved i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014

- ikke dagligt at have ført bogholderi således, at det til enhver tid kunne vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af advokatens samlede tilsvær af betroede penge (klienttilsværet),
- ikke dagligt at have sikret, at der var overensstemmelse mellem klienttilsværet og det samlede indestående på klientbankkontiene, samt
- ikke mindst én gang hver måned at have afstemt summen af de enkelte mellemværender med det samlede klienttilsvær og gemt dokumentation herfor.

Forhold 2

at have tilsidesat advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 127, jf. klientkontovedtægtens § 18, jf. § 1, stk. 3, jf. § 5, stk. 1, ved i perioden fra den 1. januar 2014 til ultimo marts 2015 i flere tilfælde uberettiget at have hævet og anvendt beløb fra klientbankkontoen til betaling af advokatvirksomhedens regninger.

Forhold 3

at have tilsidesat advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 127, jf. klientkontovedtægtens § 18, jf. § 11, stk. 2, ved ikke inden seks måneder efter påbegyndelse af selvstændig advokatvirksomhed at have indsendt en revisorattesteret redegørelse til Advokatrådet om tilrettelæggelsen og førelsen af bogholderiet ("startererklæring"), idet han den 1. juli 2014 påbegyndte advokatvirksomhed, men først ved brev modtaget af Advokatrådet den 30. marts 2015 fremsendte startererklæringen.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] er født i 1969 og modtog advokatbeskikkelse i 2000.

[Indklagede] etablerede sig som selvstændig advokat den 1. juni 2014.

Den 27. marts 2015 indsendte [indklagede] startererklæring med revisorattesteret redegørelse om tilrettelæggelsen og førelsen af bogholderiet til Advokatrådet. [Indklagede] anførte bl.a. i brevet, at han beklagede situationen, og at han ved en fejl i tre tilfælde havde betalt regninger med midler fra klientkontoen i stedet for driftskontoen, hvilket skyldtes, at han som nystartet selvstændig advokat ikke havde været opmærksom på reglerne.

[Indklagede] har over for Advokatrådet oplyst, at han ikke havde opdaget, at hans netbank var sat op således, at der ved overførsel og betaling blev foreslået, at pengene blev hævet på klientkontoen, hvilket skete i tre tilfælde før [indklagede] opdagede problemet, der nu er rettet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] idømmes en bøde efter retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Indklagede:

[Indklagede] har nedlagt påstand om mildest mulig sanktion.

For så vidt angår forhold 1 har [indklagede] gjort gældende, at:

”Der blev ført bogholderi, og dette skete dagligt - forstået på den måde, at enhver indbetaling fra eller vedr. en klient og enhver udbetaling på vegne af en klient blev noteret med det samme, og der har således på intet tidspunkt været usikkerhed om, hvad hver enkelt klient havde indbetalt til klientkontoen, eller hvor stort det samlede tilsvær var.

Sagt med andre ord har jeg hele tiden kendt, kunnet redegøre for, samt vise de enkelte mellemværender og det samlede klienttilsvær.

Problemet var således snarere, at jeg ikke dagligt kiggede på klientkontoen for at se, om der havde været bevægelser på kontoen (jeg anvendte den gang alene en net-bank løsning). Jeg kan selvfølgelig i dag godt se, at det var forkert af mig, men jeg var overbevist om, at midlerne stod helt sikkert på kontoen, og at det var tilstrækkeligt.

I perioder havde jeg således ikke grund til at antage, at der ville være bevægelser på kontoen, enten fordi jeg ikke havde anmodet en klient om at overføre et beløb, fordi jeg ikke ventede at nogen ville overføre et beløb til en klient eller fordi jeg ikke på vegne af en klient, skulle overføre noget beløb.

Omvendt var jeg periodevis meget opmærksom på, om der blev sat penge ind på kontoen og af hvem. Sådanne beløb var nemlig anledning til, at jeg enten kunne påbegynde et arbejde, eller arbejde videre med en sag. I sådanne perioder tjekkede jeg dagligt kontoen for bevægelser. Hvor jeg imidlertid ikke havde grund til at antage, at der blev sat beløb ind på kontoen, tjekkede jeg den ikke dagligt, men måske 2-3 gange om ugen.

Når der skulle hæves noget fra kontoen var jeg tilsvarende overbevist om, at der ikke var noget problem, idet hævnings jo kun kunne foretages af mig, og jeg ville jo kun hæve eller overføre beløb, når der var en specifik og lovlig anledning til det. I den forbindelse måtte jeg jo også gøre mig bekendt med, hvad der stod på kontoen, når jeg gik ind via net-bank.

Med de modifikationer der følger af ovenstående, erkender jeg således forhold I.”

For så vidt angår forhold 2 har [indklagede] videre gjort gældende, at:

”Det er korrekt at jeg i tre tilfælde kom til at hæve på klientkontoen uden at være berettiget til det.

Det var helt utilsigtet, og jeg kan bedst beskrive det som uheld.

I mit brev af 27. marts 2015, har jeg for så vidt redegjort for disse tre hævnings. Det har måske ikke så stor betydning, hvad de tre hævnings nærmere angik, men beløbet på kr. 2.191,49, der blev hævet den 18. november og betalt tilbage den 20. november 2014, var en telefonregning (...). Som tidligere oplyst blev beløbet ved en fejl hævet på klientkontoen, fordi jeg ikke var opmærksom på, at net-bank "foreslog", at beløbet blev hævet der, og at jeg

således manuelt skulle have skiftet til driftskontoen. På driftskontoen stod i øvrigt på samme tidspunkt (**bilag A**) kr. 227.794,88.

Beløbet på kr. 134,40, som blev hævet den 16. marts 2015 og betalt tilbage den 18. marts 2015, vedrørte abonnement på hjemmeside-hosting og mailadresse (one.com). Baggrunden for den utilsigtede betaling fra klientkontoen var den samme som i situationen med telefonregningen til [...]. På driftskontoen stod på samme tidspunkt (**bilag B**) kr. 163.240,88.

Beløbet på kr. 248, som blev hævet den 5. marts 2015 og tilbageført den 27. marts 2015 angik udgift til internet (...), idet girokortet af årsager jeg ikke i dag kan forklare, fejlagtigt var noteret til automatisk at skulle betales via PBS på klientkontoen. På samme tidspunkt var der et indestående på driftskontoen (**bilag C**) på kr. 164.469,01.

Jeg har naturligvis hele tiden været klar over, at man ikke må anvende klientmidler til at betale virksomhedens regninger, og det har heller aldrig været min hensigt. Når det så alligevel er sket, så håber jeg nævnet må føle sig betrygget i, at det aldrig har været min hensigt, og at der vitterlig er tale om uheld, hvilket forhåbentlig også er tydeligt henset til omstændighederne, beløbenes meget ringe størrelse og til, at virksomhedens likviditet i øvrigt gjorde det helt unødvendigt.

Når dette er skrevet er jeg mig naturligvis i dag pinligt bevidst om, at jeg i disse tre tilfælde faktisk har ladet klientmidlerne betale min virksomheds regninger, og det beklager jeg dybt. Jeg er således ellers et meget ordentligt menneske, også som advokat, og kan til illustration heraf vise, at jeg faktisk netop konkret har tilstræbt at undgå, at klienttilsvaret ikke var opfyldt.

Baggrunden for det jeg vil beskrive er en sag, hvor jeg i december 2014 havde afsluttet en retssag, og hvor min klient boede i [udland]. Jeg skulle i den forbindelse overføre et beløb til min klient i [udland] og vidste, at der ville komme et transaktionsgebyr, men kendte ikke den præcise størrelse heraf. Derfor overførte jeg den 2. december 2014 fra driftskontoen kr. 1.000 til klientkontoen (**bilag D**), så jeg var helt sikker på, at klientkontoen ikke blev belastet med gebyret, uanset hvor småt det i øvrigt måtte blive. Det var faktisk kun på kr. 50, og jeg kunne derefter den 8. december 2014 tilbageføre kr. 950 til driftskontoen.

På denne baggrund skal jeg samlet henstille, at uanset at jeg må erkende forhold II, så behøver forholdet - henset til de særlige konkrete omstændigheder - ikke blive anset for groft."

For så vidt angår forhold 3 har [indklagede] endelig gjort gældende, at:

"Når man skal starte egen advokatvirksomhed, og når man således pludselig ikke længere har en administrationsafdeling, der kan holde hånden under én vedr. alle de ting, som egentlig ikke drejer sig om selve advokatarbejdet, er der

ganske, ganske mange nye ting, man pludselig skal overveje, undersøge og forholde sig til.

Det er banalt og jeg skal for så vidt ikke forsøge at forklejne spørgsmålet om overholdelse af klientkontoreglerne, men dog alligevel fremhæve, at når man starter som selvstændig, skal man f.eks. finde et forsikringselskab og tegne en ansvarsforsikring, finde ud af at lade sig momsregistrere, så man kan få et CVR-nr., oplyse over for Advokatsamfundet at man har påbegyndt arbejde som selvstændig advokat, finde en bank og oprette en driftskonto og en klientkonto, finde kontorlokaler, finde ud af hvad virksomheden skal hede, logo, have oprettet en hjemmeside, mailadresse, brevpapir, visitkort, føre momsregnskab, lægge budgetter, finde it-løsninger der ikke ruinerer en fra begyndelsen, overveje hvorfra ens omsætning skal komme og hvordan man kan få klienter, finde en revisor og en bogholder, forsøge at forstå hvad revisoren forklarer en om udskudt skat, iværksætter konto mv., sætte sig ind i bogføring og så skal man naturligvis sætte sig ind i og overholde klientkontoreglerne.

Og jeg erkender altså, at det sidste ikke lykkedes mig.”

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Gennemførelsen af de foranstaltninger, som er fastsat i klientkontoreglerne til kontrol af, at advokaterne overholder klientkontoreglerne, er af afgørende betydning for, at advokater kan bevare deres særlige rettigheder med hensyn til at opbevare klientmidler.

Skyldspørgsmålet:

Forhold 1:

Efter klientkontovedtægtens § 1, stk. 1, er en advokat, som oppebærer klientmidler, forpligtet til at føre fælleskonto med angivelse af størrelsen af det samlede tilsvaret af betroede midler. Klientbogholderiet skal føres hver arbejdsdag, jf. § 1, stk. 3, ligesom en advokat, som oppebærer klientmidler, i henhold til klientkontovedtægtens § 2, stk. 4, har pligt til én gang hver arbejdsdag at sikre, at der er overensstemmelse mellem klienttilsvaret og det samlede indestående på klientbankkontiene.

En advokat, som oppebærer klientmidler, har endvidere pligt til mindst én gang om måneden at foretage en afstemning af, om summen af tilsvaret på de enkelte konti stemmer med klienttilsvarkontoen ifølge bogholderiet, jf. § 6.

[Indklagede] har i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014 undladt at føre fælleskontoen således, at størrelsen af det samlede tilsvaret til enhver tid fremgik, ligesom han ifølge revisorens bemærkninger i den uafhængige revisors erklæring undlod at føre bogholderi hver arbejdsdag, samt sikre at der var overensstemmelse mellem klienttilsvaret og det samlede indestående på klientbankkontiene i overensstemmelse med klientkontovedtægtens § 1, stk. 3, og § 2, stk. 4. [Indklagede] har tillige undladt mindst én gang om måneden at foretage en afstemning af, om summen af tilsvaret på de enkelte konti stemmer med klienttilsvarkontoen ifølge bogholderiet, jf. klientkontovedtægtens § 6.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 2:

Det fremgår af klientkontovedtægtens § 5, at der på klientbankkontoen kun må hæves beløb, som udbetales til en klient eller for en klients regning, beløb, som advokaten eller advokatselskabet har til gode hos en klient i henhold til bogført mellemværende, der berettiger til modregning, samt beløb, som efter opgørelse og afstemning overstiger advokatens eller advokatselskabets samlede tilsvaret.

Advokatnævnet finder det på baggrund af revisorrapporten og [indklagedes] erkendelse for dokumenteret, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar 2014 til ultimo marts 2015 i flere tilfælde uberettiget har hævet og anvendt beløb fra klientbankkontoen til betaling af advokatvirksomhedens regninger i strid med klientkontovedtægtens § 5, og [indklagede] har derved groft tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagedes] oplysning om, at net-banken selv "*foreslog*", at beløbet blev hævet på klientkontoen ændrer ikke herved.

Forhold 3:

Det følger af klientkontovedtægtens § 11, stk. 2, at en advokat inden seks måneder efter påbegyndelse af selvstændig advokatvirksomhed skal indsende en kort redegørelse til

Advokatrådet om tilrettelæggelsen og førelsen af advokatens bogholderi. Startererklæringen skal være forsynet med en attest fra registreret revisor.

[Indklagede], der påbegyndte advokatvirksomhed den 1. juni 2014, indsendte først den 27. marts 2015 startererklæringen. [Indklagede] har således ikke rettidigt indsendt erklæringen til Advokatrådet, og [indklagede] har således tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Sanktionen:

Henset til, at der er flere forhold under pådømmelse, pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 40.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe nævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 40.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm